

I TU, QUE FAS PER L'AMISTAT DELS ALTRES?

Hi havia una vegada en un bosc molt, i molt gran, una gran família de cuques de llum, totes les cuques de llum eren allargades, menys una en concret que era molt ampla, aquella cuca de llum es deia "Llumquemaisapaga", però coneguda com a Llumque. A la Llumque, ningú la volia, no és que fos una persona molt estimada en la família de les cuques, hi havia una cosa que em feia molta pena, i, era que ni la seva pròpia mare la volia, vivia a casa de la seva tieta, l'única que l'estimava de debò.

Un dia, la seva tieta es va quedar embarassada, la Llumque estava molt entusiasmada, perquè tindria una cosina, cada cop quedava menys perquè nasqués i cada cop tenien menys temps per què pensessin el nom de la criatura que tindria la tieta de la Llumque. Va arribar el dia, va resultar que era una nena, li van dir Llumi. La Llumque des del primer dia que va néixer la Llumi, no va parar de jugar amb la Llumi, passaven els anys i no es cansaven de jugar un dia rere dia. Un dia la Llumi, es va donar compte de que ningú anava amb la Llumque, aleshores li va anar a preguntar a les seves amigues, que estaven pel parc on ella i la seva cosina? (Llumque), que perquè les noies o nois de la seva edat no anaven amb ella, les seves amigues li van respondre, que no anaven amb ella perquè deien que era molt rara, o sigui que en envers de ser allargada com nosaltres, era molt ampla, i això era el que li feia ser rara. La Llumi se les va quedar mirant amb una cara de sorpresa, de lo sorpresa que havia quedat, seguidament la Llumi els hi va tornar a preguntar una cosa, però diferent a l'anterior, els hi va preguntar que elles com ho podien saber que era rara, si ni s'havien apropat a ella, elles van callar en un moment, és van parar a pensar que potser el que havia dit la Llumi era veritat, I, NOSALTRES COM SABEM SI ÉS RARA SI NI TAN SOLS ENS HEM ACOSTAT?? Aquesta frase els hi va quedar al cap, en un minut totes aquelles nenes ja eren amigues de la Llumque. A l'acabar el dia totes aquelles nenes que no s'havien acostat a la Llumque, van agafar un moment a la Llumi per agrair-li tot el que havia fet per la seva cosina.

"Amic no és el que riu amb tu en els teus moments de felicitat... Amic és aquell que plora amb tu en moments de tristesa... És aquell que et diu la veritat! Que et diu errors per ajudar-te a canviar-los i està sempre amb tu. És aquell que escolta els teus problemes, t'aconsella i sempre al teu costat... Amic és el que està disposat per compartir amb tu alegria, tristesa i soledat... Que no et menteix per està bé amb tu... és el que ens diu una veritat a la cara encara que ens faci plorar..."

LAURA
ROGER
FRANCISCO
CATALÀ